

Một ngày, bạn sẽ nhận ra...

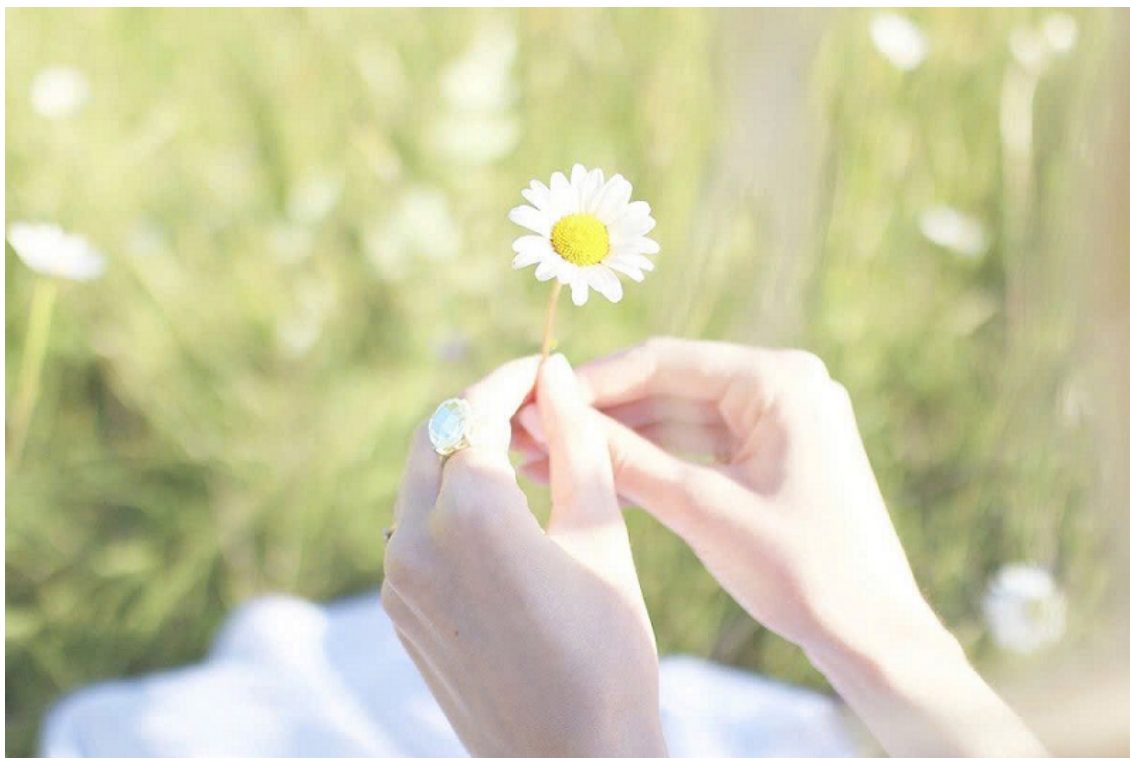
ISSN: 2734-9195 13:37 10/10/2024

Một ngày, bạn sẽ nhận ra giữa cuộc đời giả tạm này, không có điều gì là vĩnh cửu. Không có tình thương vĩnh cửu, không có sự oán ghét vĩnh hằng, cũng không có điều tốt hay điều xấu nào là miên viễn.

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**

Một ngày! ...

Có những ngày, bạn dành cuộc đời chỉ để nhặt từng viên đá và ghi lên đó từng cái tên “Buồn, vui, giận dữ, thương ghét, thù hận, khinh khi, ngưỡng mộ...” rồi mang nó đi theo... Mỗi lần đi qua một đoạn đường, chiếc bao lại nặng dần lên vì những viên đá với những cái tên tiếp nối. Tuổi đời càng cao nhưng vẫn chưa viên đá nào được đặt xuống, mà ngày càng nhiều thêm, đến lúc bạn mỏi mệt vì sự quá tải từ chiếc bao đang vác.

Ảnh: St

Một ngày!

Nếu có ai đó oán ghét bạn hay xem thường bạn, thay vì để điều đó trong lòng, bạn hãy mỉm cười vì người ta đã bớt đi một điều dính mắc khổ lụy trong lòng bạn, đó là tình thương.

Nếu có ai đó miệt thị và nghĩ về bạn bằng những điều không tốt, dù bạn đã từng đối xử tốt với họ, bạn hãy mỉm cười thay vì nặng nề chất chứa điều đó trong lòng, cũng đừng tìm hàng trăm nghìn lý do để chỉ trích hay đáp trả lại, bởi họ đang giúp bạn đặt xuống vai một tảng đá của sự quan tâm.

Nếu có ai đó phản bội lòng tin của bạn, bạn hãy mỉm cười vì bạn có thêm một bài học ở đời mà không cần trả phí.

Nếu ai đó không yêu thương bạn, bạn hãy điềm nhiên thay vì oán hận, bởi bạn sẽ không cần phải khóc khi họ ra đi.

Khi lòng tốt và niềm tin của bạn bị ai đó đạp đổ và phá vỡ, hãy đừng nhặt lại, hãy bỏ nó đi, đừng cố hàn gắn lại hàng trăm hàng nghìn vết xước. Hãy xem nó như những hạt bụi của thời gian, đã vô tình vướng vào áo bạn và một lúc nào đó, bạn sẽ lẳng lặng nhìn gió bay đi.

Dù cuộc sống có tàn nhẫn hay khốc liệt với bạn đến mức nào, bạn cũng hãy sống một cách tự nhiên như cây cỏ, giữ cho mình sự lương thiện để giọt nước mắt bạn khi rơi xuống cũng thật trong veo, không lẫn đục nhạt nhòa.

Nụ cười khi vui sẽ chỉ là cảm xúc nhất thời, nụ cười khi bạn buồn mới mang ý nghĩa vì đó là sức mạnh, là nội lực để bạn đi qua những tháng ngày chông chênh, vững vàng thêm một chút.

Cuộc đời này không ai dạy cho ta cách sống, cách vượt qua những cảm xúc và những ngày tồi tệ, chỉ khi ta đã nếm trải đủ những nghịch cảnh, vượt qua đủ những bão giông, đi qua đủ những lòng người, chúng ta sẽ tự mình khôn lớn mà không cần ai dạy dỗ.

Mỉm cười và sống những tháng ngày bình an là món quà tặng cho những ai đủ tâm lương thiện, khi đó, bạn không còn luẩn quẩn trong vòng trách than hay tiếc nuối mà biết buông bỏ những thứ tạm bợ ra khỏi đời mình, biết dành thời gian và cảm xúc của mình cho những điều phù hợp.

Một ngày, nụ cười hiền sẽ thay thế cho những lời trách móc là khi bạn không còn đặt nặng một điều gì trong tâm trí, là khi ta có thể nhìn thấy khoảng trời ngoài kia bằng đôi mắt của một người du mục, chỉ đi và trải nghiệm cuộc đời bằng đôi chân bình thản.

Một ngày, bạn sẽ nhận ra mọi sự ngưỡng mộ, tôn thờ, oán ghét hay định kiến về ai đó bỗng trở thành trò vô nghĩa khi họ chỉ làm bạn với ta trong những năm tháng ngắn ngủi chốn đường trần. Dẫu bạn có yêu thương ai hết lòng, ngưỡng mộ và thần tượng ai đến mức đổ ngã thì cũng chẳng ai vì tình yêu của bạn để đi đến tận cùng cửa tử. Dẫu bạn có ghét ai đến mức khinh khi, những ngày cuối cùng của một đời người, họ cũng nghĩ về bạn bằng những điều đã tốt.

Một ngày, bạn sẽ nhận ra giữa cuộc đời giả tạm này, không có điều gì là vĩnh cửu. Không có tình thương vĩnh cửu, không có sự oán ghét vĩnh hằng, cũng không có điều tốt hay điều xấu nào là miên viễn. Chúng ta không phải là một ngọn núi đồ sộ với những cảm nghĩ và hành động bất di bất dịch, người đời cũng vậy, ai rồi cũng thay đổi theo quy luật tự nhiên và theo điều kiện của người.

Người thương hay người ghét bạn, đều là người mang lại cho bạn ý nghĩa trong cuộc đời này. Người thương bạn mang đến cho bạn sự bao dung, người ghét bạn giúp cho bạn học được sự kiên cường và mạnh mẽ. Bạn có thể trôi đi trong tình thương của sự nuông chiều mà ai đó dành cho bạn hoặc bạn dành cho ai đó nhưng người ghét bạn, buộc bạn phải học cách bảo vệ chính mình.

Biển sẽ không vì những lời trách than mà thôi không nổi sóng.

Một ngày, khi bạn có thể mỉm cười trước những bão giông, có thể bình thản đối diện những điều ngày trước bạn cho rằng nó vô cùng quan trọng. Một ngày, sự khinh khi hay cuồng mộ, sự chống trả hay đối kháng trở nên thừa thãi trong mắt bạn, đó là lúc bạn nhận ra vô thường đang hiện hữu.

Một ngày, bạn sẽ đủ trầm lặng để rời khỏi lao phiền. An yên là khi bạn không còn lưu luyến hay dính mắc vào điều gì nữa, đó là khi bạn có thể dùng tâm lương thiện, cử chỉ nhẹ nhàng để đối diện trước những đổi thay.

Tác giả: **Võ Đào Phương Trâm**